

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Calarașan Alexandru în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Calarașan Alexandru împotriva pîrîtului Chicu Constantin cu privire la restituirea împrumutului și dobînzii în baza recipisei,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016,

C O N S T A T Ă :

La data de 17.12.2014, reclamantul Calarașan Alexandru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva pîrîtului Chicu Constantin cu privire la restituirea împrumutului și a dobînzii în baza recipisei.

În motivarea acțiunii, reclamantul Calarașan Alexandru a indicat că la data de 28 martie 2014, i-a împrumutat pîrîtului Chicu Constantin suma de 20 000 lei cu termenul de restituire pînă la 28 iunie 2014, în acest sens fiind întocmită o recipisă. Susține reclamantul că pînă la moment, pîrîtul nu și-a onorat benevol obligația asumată și nu a restituit împrumutul, motiv din care solicită încasarea de la pîrîtul Chicu Constantin în beneficiul său a datoriei în mărime de 20 000 lei, dobînda în sumă de 6000 lei, precum și cheltuielile de judecată, ce se compun din cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 4000 lei și suma taxei de stat în mărime de 780 lei.

Prin hotărîrea Judecătoria Călărași din 14 decembrie 2015, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată a reclamantului Calarașan Alexandru împotriva pîrîtului Chicu Constantin cu privire la restituirea împrumutului și dobînzii în baza recipisei. Sechestrul aplicat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26.03.2015 pe conturile bancare, pe bunurile mobile și/sau imobile ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane, în limita valorii acțiunii de 26 000 lei în cadrul acțiunii civile la cererea de chemare în judecată înaintată de Calarașan Alexandru împotriva lui Chicu Constantin cu privire la restituirea împrumutului și dobînzii în baza recipisei a fost menținută pînă cînd hotărîrea judecătorească va rămîne definitivă.

Împotriva hotărîrii Judecătorei Călărași din 14 decembrie 2015, apelantul Calarașan Alexandru a declarat apel la data de 06.01.2016, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată a reclamantului Calarașan Alexandru și anume a încasa de la Constantin Chicu în beneficiul lui Alexandru Calarașan împrumutul în mărime de 20 000 lei, dobînda în sumă de 6 000 lei, cheltuielile de judecată pentru asistență juridică în sumă de 4 000 lei și pentru achitarea taxei de stat în sumă de 780 lei suportate în instanța de fond și a încasa de la intimat în beneficiul apelantului toate cheltuielile de judecată ce vor ține de examinarea cererii de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de Calarașan Alexandru.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului.

Totodată, instanța de apel a reținut că lipsa dovezii transiterii mijloacelor bănești nu demonstrează și existența raporturilor juridice între părți, care ar permite admiterea acțiunii cu privire la încasarea sumei. Or, prin noțiunea de act juridic în sensul art. 195 Cod Civil, este de înțeles că unul din elementele definiției ale actului juridic civil este manifestarea de voință.

În argumentarea deciziei sale instanța de apel a menționat de asemenea că, în ședințele instanțelor de judecată reclamantul Calarașan Alexandru nu a prezentat probe veridice, admisibile și pertinente precum că recipisa din data de 28.03.2014, a fost semnată de către intimatul Chicu Constantin, or instanța de apel reține că reprezentantul pîrîtului Chicu Constantin, avocatul Melega Anastasia în ședința instanței de fond nu a recunoscut faptul că recipisa prezentată de către reprezentantul reclamantului Calarașan Alexandru, a fost scrisă și semnată de către pîrîtul Chicu Constantin, iar reclamantul nu a prezentat instanțelor de judecată un raport de expertiză grafoscopică ce ar confirma cu certitudine precum că recipisa din data de 28.03.2014, a fost scrisă și semnată de către intimatul Chicu Constantin, fapt ce contravine prevederilor legale sus citate. Or, consimțămîntul la încheierea unui act juridic se exteriorizează anume prin exprimarea semnăturii pe contract, iar aceste circumstanțe denotă netemeinicia argumentului apelantului cu privire la recunoașterea obligației contractuale de către pîrîtul Chicu Constantin. Astfel, instanța de apel a considerat justă concluzia primei instanțe referitor la netemeinicia pretențiilor înaintate de către reclamantul Calarașan Alexandru împotriva pîrîtului Constantin Chicu.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 30 septembrie 2016, Calarașan Alexandru a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016 și a hotărîrii Judecătorei Călărași din 14 decembrie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie admisă acțiunea sa integral.

În argumentarea recursului recurentul a invocat netemeinicia și ilegalitatea deciziilor pe motiv că instanțele au apreciat eronat probele la dosar și nu s-au expus motivate asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanțele au examinat superficial litigiul.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziilor recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de Calarașan Alexandru, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Calarașan Alexandru ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Calarașan Alexandru.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea